U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce: **O. V.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 8. 2017, č. j. OAM-210/ZA-ZA11-VL11-2017, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 27. 11. 2017, č. j. 60 Az 58/2017 - 55,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

III. Ustanovenému zástupci žalobce Mgr. Romanu Seidlerovi, advokátovi se sídlem Malická 1576/11, Plzeň, **se přiznává** odměna a náhrada hotových výdajů za zastupování v řízení o kasační stížnosti ve výši **3 400 Kč,** která mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalobce (dále také „stěžovatel“) se kasační stížností domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Plzni (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti shora uvedenému rozhodnutí žalovaného (dále také „správní orgán“). Žalovaný jím rozhodl, že stěžovateli se neuděluje mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

[2] Z odůvodnění rozsudku vyplývá, že krajský soud se vypořádal s důvody, pro které žalobce požádal o poskytnutí mezinárodní ochrany, neboť tyto důvody uvedl jak ve správním řízení, tak v podané žalobě. Žalobce jako důvody pro udělení mezinárodní

ochrany uvedl obavu z vazebního stíhání a následného trestu odnětí svobody, jež by mu mohl být při návratu do země původu uložen v důsledku nepřevzetí povolávacích rozkazů k nástupu do ukrajinských ozbrojených sil, obavu o svůj život, život své družky a dětí v důsledku neklidné situace na Ukrajině a občanské msty ze strany bývalého manžela družky. Krajský soud konstatoval, že nejde o důvody, pro které by mohla být mezinárodní ochrana poskytnuta, a vypořádal se s nimi následovně. Povolání do ukrajinské armády je povinností státoobčanskou, a to i v České republice, navíc pro nepřevzetí povolávacích rozkazů žalobci bezprostředně nehrozí trest odnětí svobody. Vyhrožování ze strany bývalého manžela družky je jednáním soukromé osoby, proti kterému se žalobce dosud neobrátil se žádostí o pomoc na státní orgány v zemi původu, tudíž nelze dovozovat, že by mu ochrana v zemi původu nebyla poskytnuta. Krajský soud neshledal zásadní zásah do osobního života žalobce v nutnosti vycestovat z České republiky, neboť nejde o jedinou zemi, v níž by mohl s družkou a dětmi naplňovat svůj osobní a rodinný život. Žalobce dále v řízení před krajským soudem navrhl dokazování účastnickým výslechem, prohlášením žalobce, výslechem své družky H. P. a zprávami Úřadu Vysokého komisaře OSN pro lidská práva o stavu lidských práv na Ukrajině za období, které následuje po období, které bylo předmětem zjišťování správního orgánu. Krajský soud zvážil provedení žalobcem navrhovaných důkazů a pro jejich nadbytečnost odmítl jejich provedení.

II. Obsah kasační stížnosti

[3] Včas podanou kasační stížností se stěžovatel domáhá zrušení výše uvedeného rozsudku krajského soudu z důvodů, jež lze podřadit pod § 103 odst. 1 písm. a) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Stěžovatel nejprve namítá vadu řízení před krajským soudem spočívající v neprovedení navrhovaných důkazů, neboť jejich neprovedením měl být chybně zjištěn skutkový stav. Stěžovatel dále namítá nezákonnost napadeného rozsudku spočívající v nesprávném posouzení výše uvedených stěžovatelem tvrzených důvodů pro udělení mezinárodní ochrany.

III. Vyjádření žalovaného

[4] Žalovaný popírá oprávněnost podané kasační stížnosti, neboť při posuzování žádosti stěžovatele o mezinárodní ochranu se nedopustil žádné nezákonnosti. Trvá na správnosti jím vydaného rozhodnutí, neboť zjistil skutečný stav věci, případ posoudil ve všech souvislostech, zabýval se všemi skutečnostmi, které žalobce v průběhu správního řízení uvedl, opatřil si podklady a objektivní informace pro rozhodnutí a odkazuje na spisový materiál. Navrhuje, aby byla kasační stížnost byla odmítnuta pro nepřijatelnost, případně zamítnuta pro nedůvodnost (110 odst. 1 s. ř. s.).

IV. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[5] Vzhledem k tomu, že projednávaná věc je věcí mezinárodní ochrany, v souladu s § 104a s. ř. s. se zdejší soud zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele. Pokud by tomu tak nebylo, odmítl by ji jako nepřijatelnou. Nejvyšší správní soud v této souvislosti předně poznamenává, že usnesení, jímž kasační stížnost pro nepřijatelnost odmítá, nemusí být dle § 104a odst. 3 s. ř. s. odůvodněno, přesto však uvádí následující.

[6] Institut nepřijatelnosti a jeho dopady do soudního řízení správního Nejvyšší správní soud podrobně vyložil v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publ. pod č. 933/2006 Sb. NSS, v němž interpretoval neurčitý právní pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“. O přijatelnou kasační stížnost se dle výše citovaného rozhodnutí může jednat v následujících typových případech: (1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či nebyly plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu; (2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně; (3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikaturní odklon; (4) pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotně právního postavení stěžovatele.

[7] Nejvyšší správní soud neshledal, že by v nyní projednávané věci byl dán některý z důvodů pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání, neboť kasační stížnost svým významem podstatně vlastní zájmy stěžovatele nepřesahuje. Posuzovaná věc se netýká právních otázek, které by dosud nebyly řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu, ani těch, které jsou judikaturou řešeny rozdílně, přičemž nebyl shledán důvod pro přistoupení k judikaturnímu odklonu. Nejvyšší správní soud neshledal ani zásadní pochybení krajského soudu, ať už v podobě nerespektování ustálené a jasné soudní judikatury, či ve formě hrubého pochybení při výkladu hmotného nebo procesního práva. Odepření výkonu branné povinnosti v zemi původu stěžovatele a jeho obava z následného vazebního stíhání a případného výkonu trestu odnětí svobody nejsou dle ustálené judikatury zdejšího soudu důvodem poskytnutí mezinárodní ochrany (srovnej rozsudek NSS ze dne 17. 12. 2015, č. j. 5 Azs 158/2015 - 24), stejně jako vyhrožování ze strany bývalého manžela družky stěžovatele. Stěžovatel totiž nepožádal příslušné státní orgány v zemi svého původu o ochranu před takovým jednáním, čímž není splněna podmínka poskytnutí doplňkové ochrany dle § 14a zákona o azylu, a sice neschopnost státu zajistit stěžovateli a jeho rodině odpovídající ochranu (srovnej usnesení NSS ze dne 8. 6. 2017, č. j. 9 Azs 66/2017 - 28). Nejvyšší správní soud se ztotožnil i s odůvodněním krajského soudu ohledně navrhovaných důkazů, a proto kasační stížnost podle §104a s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

[8] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., dle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

[9] Ustanovenému advokátu se dle § 35 odst. 9 s. ř. s. s přihlédnutím k § 7 bodu 5., § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. d) a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, přiznává odměna za zastupování 3 100 Kč za jeden úkon právní služby (sepis kasační stížnosti) a paušální náhrada hotových výdajů 300 Kč, celkem 3 400 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. dubna 2018

JUDr. Radan Malík
předseda senátu